

JUAN KOSTEL V POHYBU
GARAIZABAL

W A N D E R I N G C H U R C H

JUAN KOSTEL V POHYBU
GARAIZABAL

W A N D E R I N G C H U R C H

OX

Postav mi příběh

Ramiro Villapadierna

Naše města mají svá tajemství.

Místa, která teď vidíme, žila jiným životem dávno předtím, než jsme na nich spočinuli zrakem.

Ulice, po kterých nyní chodíme, byly kdysi místem smělých činů a zkoušek vytrvalosti.

Parkoviště, kde jsme nechali auto, bylo kdysi divadlem plným snů a potlesku či kostelem, kde se lidé znovu setkávali s nadějí.

Odehrávaly se tam události plné umění, vášně či krve, jaké si teď dokážeme jen těžko představit. Jenže to hlavní, co se muži a ženy snaží kolem sebe budovat, jsou vždy jejich sny – ať už se rozplynou nebo se splní.

Viděl jsem, jak Juan Garaizabal vykročil z našeho spěchu a proklouzl za zrcadlo do onoho převráceného světa propojených dědictví a forem.

Pokud budete naslouchat, řekne vám, že vidí úplně jiný časový okamžik – a to vskutku hvězdný –

na dnešním, zdánlivě obyčejném místě: „Dovolte, abych vás provedl,“ řekne.

Chce to jen trochu prozkoumat prostor, v němž žijeme, jak by řekla Alenka.

Je to stará známá práce osamělého hrdiny, který se postaví a ukáže prstem.

To umělec drží onen klíč ke světu za zrcadlem, kde můžeme spatřit i sami sebe: příběhy, které tvoří matérii, z níž jsme utkáni.

Taková cesta je vždy objevná, ale nemusí být nutně obtížná.

Líbí se mi, jak nám Garaizabal vypráví své příběhy. Přitom nejsou zaměřeny proti nikomu, ale jsou vedeny

v duchu štědrosti vůči nám všem - dnešním osamělým, zapomnětlivým obyvatelům měst.

Odhalit malbu pod zašlou tapetou může být stejně příjemné překvapení jako nalézt písčitou pláž pod dlažebními kostkami.

Ten příběh tu byl vždy, vždy byl náš.

Jen o něm musíme vědět, abychom si ho dovedli představit.

Garaizabal ten příběh nejen zná, ale může ho pro nás vystavět tak, abychom jej viděli.

Označuje ho pojmem „paměť měst“.

Build me a story

Ramiro Villapadierna

Our cities have their secrets.

The places we now see had other lives, long before we gazed on them.

The streets we now walk once saw great exploits and feats of endurance.

The parking lot where we left the car was once a theatre building filled with dreams and applause, or a church where people and hopes reunited.

Projects of art, passion or blood, we now hardly imagine, happened there. Then what men and women strive to build around themselves is always their dreams – even if they might crash or

go stride.

I've seen Juan Garaizabal get off the haste and slip through the mirror into that topsy-turvy world of intertwined legacies and forms.

If you listen, he will tell you that he sees quite a different moment in time – a stellar one

indeed – in this same place of ours: “Let me to show you,” he will say then.

Again, all it takes is a bit of curiosity about the room we live in, as Alice would say.

It's the old work of the lone hero that stands up and points out.

The artist holds this key to have us go through the looking-glass so that we can look at ourselves as well; all the stories that are the stuff we are made of.

The journey is always revealing, but it doesn't have to be troubling.

I like Garaizabal's way of devolving stories on us – and not intended against anyone, but in

a spirit of generosity towards all today's lonely, forgetful city-dwellers.

Uncovering a painting behind the worn-out wallpaper can be a surprise as rewarding as that sandy beach under the cobbles.

The story was always there, it was always ours.

We just needed to know to be able to imagine it.

Garaizabal not only knows: he could even build it for you to see.

His word for it is “urban memories”.

Kostel v pohybu

Španělský konceptuální umělec představuje v nejvyšším patře věže centra DOX monumentální projekt, jehož ústřední ideou je poukázat na zaniklé budovy, monumentální absence v městském prostoru, a energie, které kolem nich vznikají. Prostřednictvím kovové konstrukce vybavené světelnými a akustickými prvky zhmotňuje Garaizabal ducha již zmizelých staveb, které měly svého času veliký význam. Původním impulsem bylo autorovo přesvědčení a názor, že „takové projekty je potřeba zrealizovat“.

Zmizelý český Betlémský kostel (Böhmische-Bethlehemskirche) v Berlíně je v česko-německé historii jedinečnou stavbou. Díky velkorysosti krále Fridricha Viléma I. byli ve čtvrti Friedrichstadt v Berlíně přijati čeští uprchlíci, kteří odešli z vlasti kvůli svému náboženskému vyznání. Osud tohoto kostela, od jeho vybudování v letech 1733-1735 po dnešek, kdy kostel již nestojí, je vznešeným příběhem prodchnutým silnými morálními hodnotami. Chrám byl centrem české komunity žijící v Berlíně až do roku 1943, kdy byl těžce poškozen bombardováním. Následně byl v roce 1963 stržen a místo se stalo součástí

„Checkpointu Charlie“. Americký podnikatel, který pozemek koupil po pádu Berlínské zdi, vyslechl žádost české komunity a vyjednal s městem, že místo, na němž původně kostel stál, zůstane prázdné.

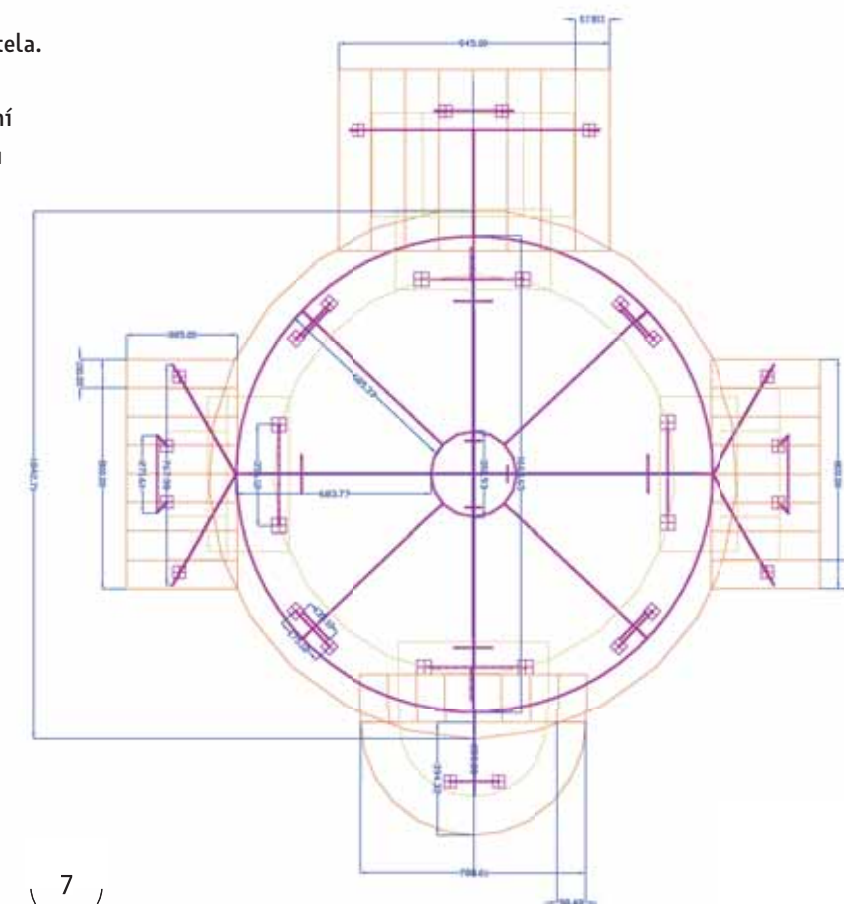
Po dvou letech pátrání po stopách zmizelého kostela, které začalo u mozaiky odrážející půdorys kostela na chodníku Bethlehemskirchplatz, shromáždil Garaizabal početné doku-

menty nalezené v Berlíně a České republice. Vedle dlouhé řady fotografií a původních nákrešů autora fascinoval objev tzv. „Lebensläufe“, krátkých životopisů, které první emigranti přicházející do Berlína z Čech sepisovali před svou smrtí. Tyto texty byly později čteny na pohřbech. Jsou to neobyčejné příběhy obyčejných lidí.

Výstava představuje reflexi integrity - rysu, který lze najít u budov stejně jako u osob a který je stejně tak vzácný. Cílem je znovu ztvárnit kostel v jeho původní velikosti – do výšky 30 m, což je zhruba výška desetipatrové budovy - na jeho původním místě v Berlíně. Tomu předchází prezentace projektu v Praze, v hlavním městě oblasti, ze které uprchlíci pocházeli a která byla inspirací estetického a etického obsahu původního kostela.

Výstava v Centru současného umění DOX představí kreativní proces umělcovy práce, jehož vrcholem je vytvoření modelu

s názvem „Understanding Bethlehemskirche“ (Porozumění Betlémskému kostelu) o výšce 4,75 m, který se přiblíží „tepu doby“ svou hudební a světelnou formou. Součástí instalace je i deset doprovodných uměleckých děl. Garaizabal používá ve své tvorbě takové umělecké postupy, které mu umožňují proniknout co nehlouběji do podstaty prvku, který chce obnovit. Zároveň mu pomáhají předvídat možné estetické účinky konečné monumentální instalace. V případě realizace projektu v Berlíně půjde o velmi komplikovaný úkol, neboť stavba o výšce 30 metrů zahrnuje mnoho vizuálních i zvukových faktorů, které vstupují jak do vzájemné interakce, tak do interakce s diváky.

Wandering Church

The Spanish conceptual artist Juan Garaizabal presents a monumental project on the top floor of the DOX tower, the central idea of which is to highlight defunct buildings, monumental absences in urban areas, and the energies that are generated around them. Using an iron structure fitted with light and acoustic elements to evoke their spirit, Garaizabal materializes buildings which once were of great importance, but are now vanished. The initial impetus is the artist's belief and personal attitude to projects which, in his words, „must be realized.“

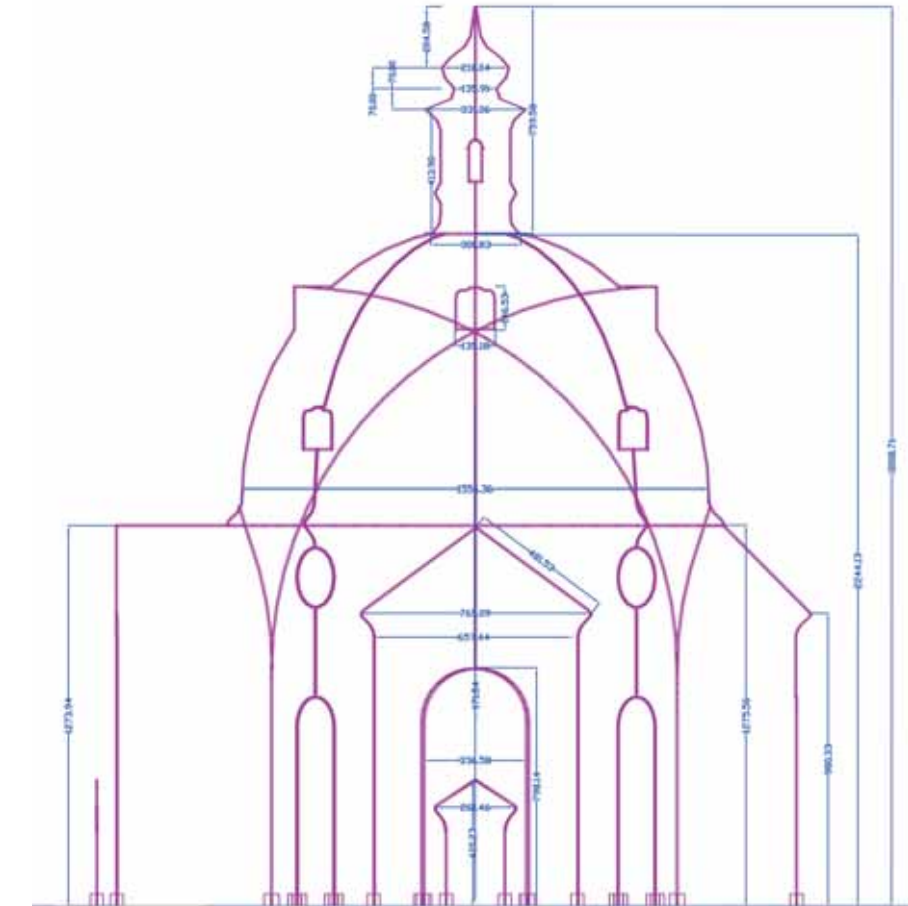
The lost Bohemian Bethlehem Church (Böhmische-Bethlehemskirche) was a unique building in the middle of Berlin, representing one of the most beautiful chapters of the relations between Germany and Bohemia. Thanks to the generosity of King Frederick William I, Czech refugees who left their homeland for religious reasons were admitted to whole the Friedrichstadt district of Berlin. The whole story of the church, since its construction in 1733-1735 until today, even though it is absent, is full of values and grandeur. It was the centre of the Czech community's life in Berlin until 1943, when it was badly damaged by bombing. Subsequently, in 1963, it was demolished and the site incorporated into the facilities of Checkpoint Charlie. With the fall of the Wall, the American promoter who developed the plot was

sensitive to the demands of the Czech community and negotiated with the city to vacate the original location of the church.

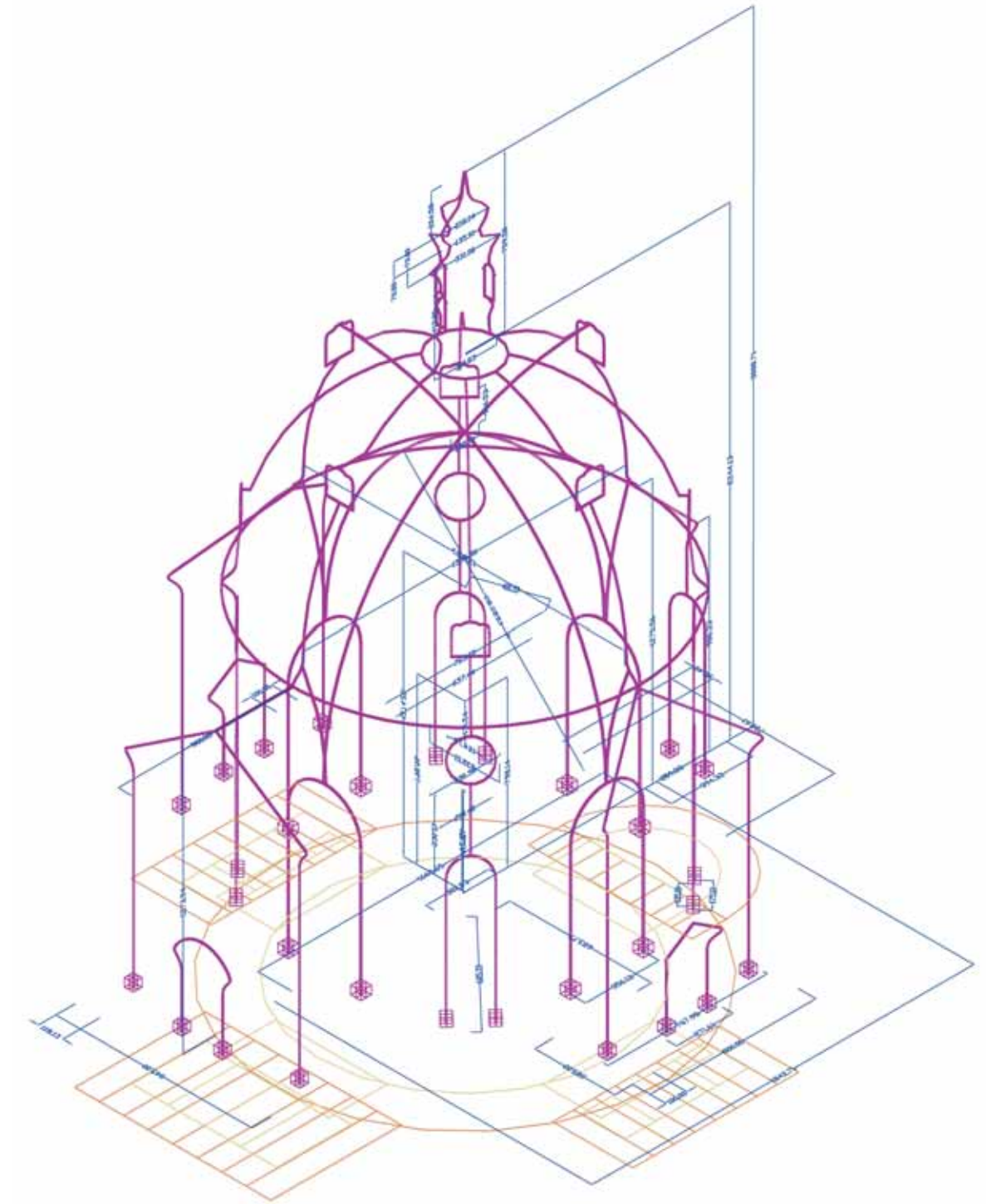
Two years ago, starting with the mosaic showing the ground plan of the former church that can be found in the pavement of the Bethlehemkirchplatz in Berlin, Garaizabal began to look for signs of the lost Bohemian Church, and collected numerous documents found in Berlin and the Czech Republic. Apart from a large series of vintage photographs and original plans, the author became fascinated by the discovery of so-called „Lebensläufe“. They consist of short autobiographies that the first settlers who came to Berlin from Bohemia wrote before they died to be read at their funerals. Extraordinary stories of ordinary people.

The exhibition is a reflection of integrity, which is a characteristic that can be found in buildings as well as people, and just as seldom. The final aim is once again to portray the church in its original size - a height of 30 meters which is equivalent to a 10-storey building – and in its original location in Berlin. The project is preceded by the presentation of its model in Prague, the capital city of Bohemia, the region from which the

refugees came. The aesthetic and ethical content of the original church was inspired by this area.

The exhibition at the DOX Centre for Contemporary Art presents the creative process of the artist's work, a model of "Understanding Bethlehemskirche" with a height of 4.75 meters and a beat that is manifested through light and sound systems. Ten accompanying artworks are an integral part of the installation. All artistic techniques used in the works displayed in the exhibition allow Garaizabal to deepen his search for the essence of the element that he seeks to recover. At the same time, they help to anticipate the possible aesthetic effects of the definitive monumental installation. The project in Berlin is a complicated task, being a 30 meters high structure involving many visual and audio factors, which will interact with each other as well as with visitors.

**Porozumění Betlémskému kostelu
/Understanding Bethlehemskirche, 2010**

ocel, beton, LED diody / steel, concrete, LEDs
475 x 375 x 330 cm
courtesy of the artist

Den, kdy jsem poprvé pocítil nepřítomnost I
/The day I first felt the absence I, 2010

sítotisk na papíře / silk screen on paper
100 x 70 cm
courtesy of the artist

Den, kdy jsem poprvé pocítil nepřítomnost II
/The day I first felt the absence II, 2010

sítotisk na papíře / silk screen on paper
120 x 90 cm
soukromá sbírka, Madrid / private collection, Madrid

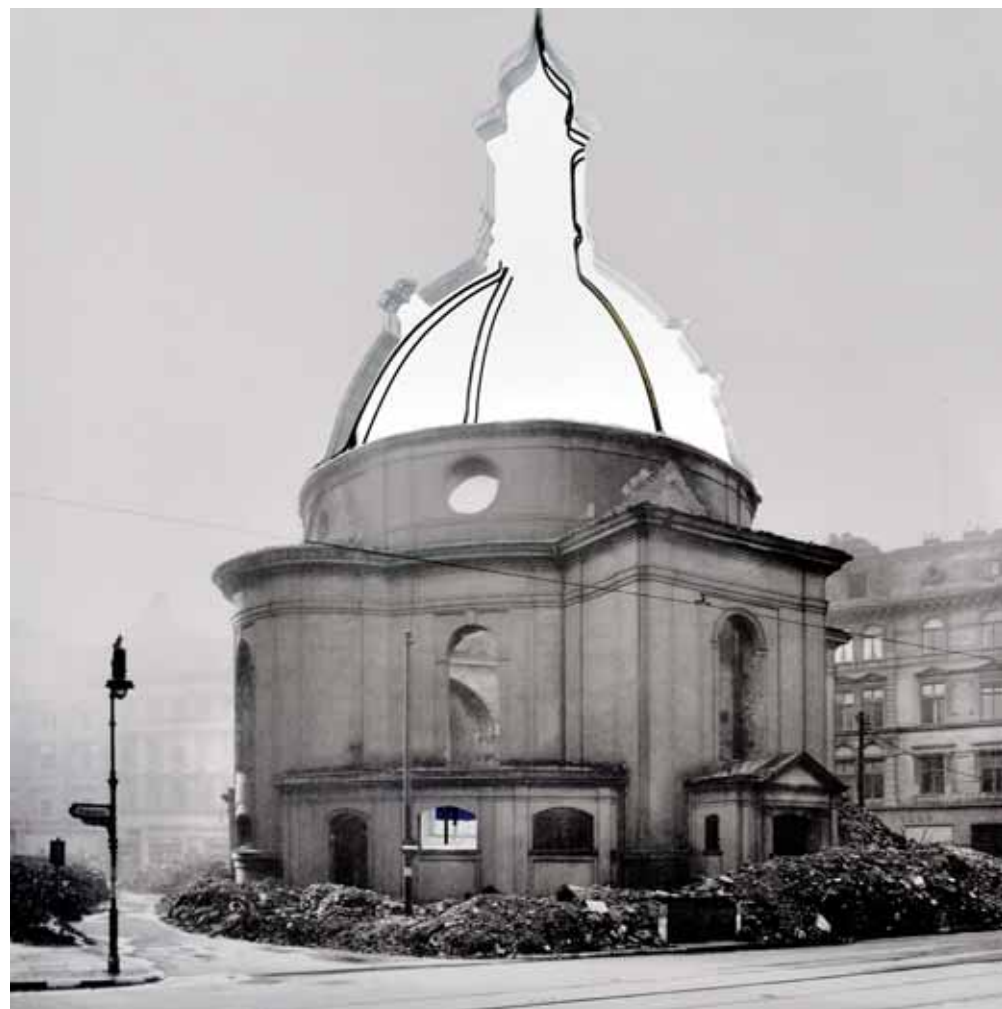
Porozumění přítomnosti I
/Understanding the Presence I, 2010

různá média na papíře
 /mixed media on paper
 70 x 100 cm
 courtesy of the artist

Porozumění přítomnosti II
/Understanding the Presence II, 2010

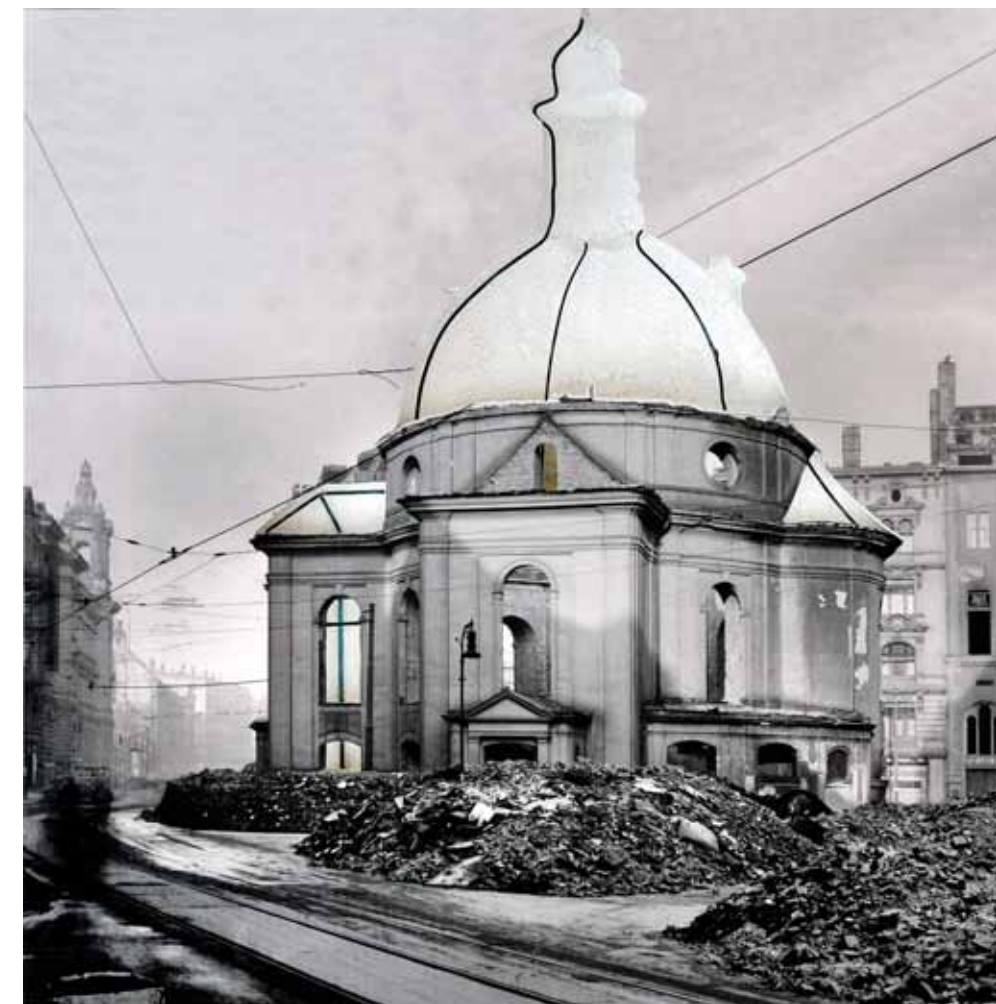
různá média na papíře
 /mixed media on paper
 100 x 70 cm
 courtesy of the artist

Porozumění přítomnosti III
/Understanding the Presence III, 2010

různá média na papíře / mixed media on paper
70 x 70 cm
courtesy of the artist

Porozumění přítomnosti IV
/Understanding the Presence IV, 2010

různá média na papíře / mixed media on paper
70 x 70 cm
soukromá sbírka, Berlín / private collection, Berlin

Okno v kupoli
/Dome Window, 2010

železo / iron
255 x 160 cm
courtesy of the artist

Věžní okno
/Tower Window, 2010

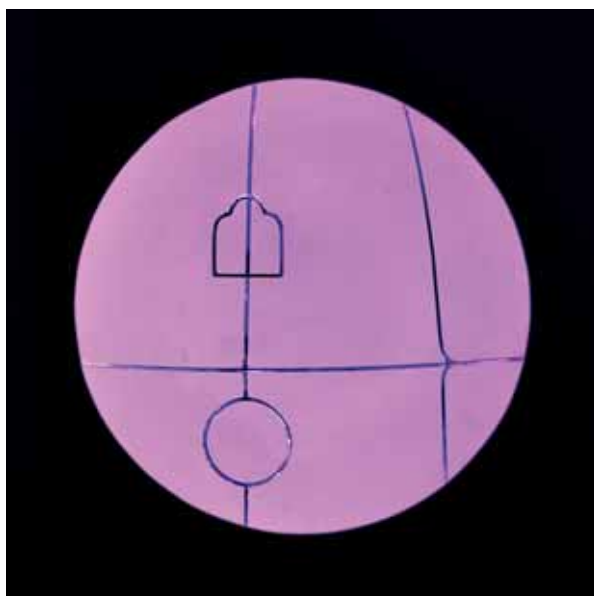
železo / iron
255 x 75 cm
courtesy of the artist

**První model struktury Českého betlémského kostela
/First model of the Bohemian Bethlehem Church structure, 2009**

ocel, hliník / steel, aluminium
174 x 130 x 140 cm
courtesy of the artist

Studie duše kostela s fialovým světlem I
/Study of Wandering Church's soul with purple I, 2010

různá média, LED diody / mixed media, LEDs
72 x 72 x 37 cm
courtesy of the artist

Juan Garaizabal

(narozen 1971 v Madridu) je konceptuální umělec specializující se na vytváření a transformaci interaktivních prostorů, které mu slouží jako prostředek umělecké výpovědi. Během své kariéry experimentoval v různých oblastech. Coby vynálezce, vystudovaný kreslíř a manažer začal v devadesátých letech dvacátého století proměňovat garáže, skladiště, uhelné sklady a další podobná místa v lofy. Bylo to v době, kdy žádný podobný koncept ve Španělsku neexistoval. Prostory dotvářel svými kresbami a instalacemi, které neustále zvětšoval a tento kontinuální proces postupného zvětšování jej v roce 2005 dovedl k představení vůbec prvního veřejného díla. Přišel s myšlenkou vytvořit humanizující osídlení krajiny prostřednictvím venkovní instalace, při níž použil velkoformátový nábytek vytvořený v ateliérech nábytkářky Claudie Stilianopoulos. Odtud byl už jen krůček ke konceptuálním instalacím, které se v roce 2005 objevily v Barceloně a San Sebastianu, v roce 2006 v Santanderu a v roce 2007 v Gijonu. Téhož roku představil v Madridu svou instalaci v rámci akce „La Noche en Blanco“ neboli „Bílá noc“. Tehdy ve svém díle vůbec poprvé použil světlo jako hlavní prvek.

Ve stejné době také začal podnikat cesty po Africe, které pokračovaly i během následujících deseti let, kdy se svou matkou, vášnivou cestovatelkou, zakoupili vojenské vozidlo Mercedes

Unimog. Tyto a další neturistické cesty po ostatních světadílech se staly zdrojem nápadů a hodnot, které se podstatně odrážejí v jeho díle.

V roce 2006 dokončil své vůbec první konceptuální dílo „Bosque de Flores“, zahradu plnou obrovských květin instalovanou ve Valencii u příležitosti Amerického jachtařského poháru, která dodnes v tomto „městě porcelánu“ září každý večer.

Zároveň byl díky tomuto projektu pozván na umělecký veletrh ARCO v Madridu, a to hned ve třech letech po sobě : 2005, 2006 a 2007.

V roce 2008 představil koncept *Memorias Urbanas* (paměť měst), jehož klíčovým prvkem je vodivý drát. Projekty *Memorias Urbanas* se zaměřují na hodnotu a rekuperaci architektonických prvků nebo historických budov, které v průběhu času zmizely. K těmto projektům patří obrysy staré Bukurešti, Královský palác ve Valencii, český Betlémský kostel v Berlíně, Tuilerijský palác v Paříži, Old London Bridge v Londýně nebo Paço da Ribeira v Lisabonu.

www.memoriasurbanas.com

Juan Garaizabal působí v Madridu a od roku 2008 také v Berlíně, kde má svůj hlavní ateliér. V současné době vytváří na ostrově na řece Tajuña, ve ztraceném španělském údolí, park uměleckých instalací. Jde o jeho vlastní projekt, který vychází z původního, umělecky rekonstruovaného, větrného mlýna.

Poslední výstavy:

Efecto Magneta, Madrid, samostatná výstava, únor - březen 2009

Artencias, Mezinárodní festival vizuálních umění, Madrid, duben - květen 2009

Projekt českého Betlémského kostela, Galerijní víkend, ateliér Juana Garaizabala, Berlín, 30. dubna - 2. května 2010

Pepe Pisa, Madrid, samostatná výstava, říjen 2010

Juan Garaizabal

(born in 1971 in Madrid) is a conceptual artist specializing in creation and transformation of interactive spaces as a means of artistic communication. He has experimented throughout his creative career with different areas. An inventor, educated in drawing and with a degree in management, he began in the 1990's to turn garages, warehouses, bunkers, and any kind of places into lofts, when no such concept existed in Spain. To furnish them, he began to enlarge the format of his drawings and installations, and this process of gradual enlargement – still in progress – led him in 2005 to unveil his first public work. He conceived a humanizing settlement of the landscape by means of an outdoor installation, using large-format fixtures created in the workshop of furniture designer Claudia Stilianopoulos. This gave rise to a conceptual installation which would intervene in important public spaces in Barcelona and San Sebastian in 2005, in Santander in 2006, in Gijon in 2007, and in that same year at "La Noche en Blanco" (White Night) in Madrid, using light as a main element of the pieces for the first time.

At the same time, he began to make trips throughout Africa, which would continue over the next ten years, after acquiring, with his mother - an inveterate traveler - a military vehicle known as a Mercedes Unimog. These and other non-touristic journeys on the other continents would constitute a wellspring of ideas and values essential to his work.

In 2006, he finished his first solo conceptual art piece "Bosque de Flores", a garden of giant flowers that was installed in the city of Valencia for the America's Cup in Sailing. The installation continues to illuminate the City of Porcelain every

night. Simultaneously, through this art project he was invited to display at the ARCO art fair in Madrid in the years 2005, 2006, and 2007.

In 2008, he introduced the idea of *Memoria Urbana* (urban memory), the central theme of his present work. The *Memoria Urbana* projects focus on valorizing and recuperating architectural elements or historical buildings that have been lost in the course of time. Among these are an outline of the Old City of Bucharest, the Royal Palace of Valencia, the Bohemian Bethlehem Church in Berlin, the Palais des Tuileries in Paris, Old London Bridge and the Paço da Ribeira in Lisbon.

www.memoriasurbanas.com

Juan Garaizabal works in Madrid and in Berlin, where since 2008 he has had his main studio. Currently he is working on creating a park of artistic installations on an island in the River Tajuña, located in the lost valley of la Alcarria in Spain. It is his own project, based on an ancient, artistically converted windmill.

Latest Exhibitions:

Efecto Magneta, Madrid, solo exhibition, February - March 2009

Artencias, International Festival of Visual Arts, Madrid, April - May 2009

Böhmische Bethlehemskirche project, Gallery Weekend, Juan Garaizabal studio, Berlin, April 30 - May 2, 2010

Pepe Pisa, Madrid, solo exhibition, October 2010

Vydáno ku příležitosti výstavy
/ Published on the occasion of the exhibition

JUAN GARAIZABAL

W A N D E R I N G C H U R C H

DOX Centre for Contemporary Art
Poupětova 1, 170 00 Praha 7, Czech Republic
27. 1. - 18. 4. 2011

Koncept výstavy / Exhibition concept: Juan Garaizabal
Tým výstavy / Exhibition team: Irena Šorfová, Kateřina Sedláková,
Soňa Lisoňová, Tereza Jelínková, Jan Šebek, Ladislav Falta, Veronika Vaňková
Poděkování / Acknowledgements: Daniela Retková

Publikace / Publication

Texty / Texts: Juan Garaizabal, Ramiro Villapadierna
Překlady / Translations: Vladimíra Šefranka, Ladislav Nagy
Jazyková redakce / Manuscript editors: Kateřina Sedláková,
Linda Skotáková, Gerald Turner
Grafická úprava / Design and layout: Hedvika Marešová
Tisk / Printing: T.A. PRINT

ISBN: 978-80-87446-05-8

© 2011 DOX PRAGUE, a.s., DOX Centre for Contemporary Art
Images © Juan Garaizabal, 2011

Nakladatel / Publisher: DOX PRAGUE, a.s., Praha 2011
Osadní 34, 170 00 Praha 7, Czech Republic

www.dox.cz

S podporou Zdeňka Bakaly/With the support of Zdeněk Bakala

Partneři centra DOX/DOX Partners:

Mediální partneři/Media Partners:

HOSPODÁRSKÉ NOVINY PRAGUEEVENTSCALENDAR

